

Overweging 21 februari 2016 – Carolien Maris

Lector: Lida Alberse

*“... Als jij vandaag de berg op zou gaan
om je levensvragen met God te bespreken... wat zou je bidden?
En welk visioen zou je te zien krijgen?
Misschien komt er een zachte kracht neerdalen als ‘dauw uit de hemel’.
Het geeft je het gevoel dat je in je essentie gekend bent
en dat er een nieuw leven begint ...”*

Openingsgebed

Wij zijn hier bij elkaar
in de Naam van de Eeuwige en Barmhartige,
die is, die was en die komt.
En van Jezus van Nazareth,
die als mens onze broeder en bondgenoot is
en die door de diepste duisternis heen,
licht en liefde is geworden.
En van de Geest die door haar adem
leven en inspiratie geeft aan alle mensen.
Amen.

Lied: Onstilbare tonen, zwigende woorden

H.Oosterhuis / T.Löwenthal

Welkom en inleiding

Goeiemorgen allemaal. Van harte welkom vandaag in de Duif. Mooi dat we hier weer aanwezig zijn met elkaar om wat rust te vinden en stil te staan bij kleine en grote vragen. Welkom als je hier vaker komt en zeker ook welkom als je hier af en toe bent. En een speciaal welkom als je hier vandaag voor de eerste keer bent: we laven onze ziel aan de woorden en lezend en zingend voeden we ons geloof... hoe verschillend dat ook mag zijn. We breken en delen met brood en wijn. We zitten in de veertigdagentijd, de periode voor Pasen. Sommige mensen gaan vasten. Door niet of weinig te eten hoeft je lichaam niet zo hard te werken en heeft je geest meer ruimte. In de Duif hebben we voor deze periode een thema gekozen: Ruimte voor groei. Dit doen we zeven zondagen en op witte donderdag, (onze Seideravond), en op Goede Vrijdag. Op onze website kun je er alles over vinden. En vandaag is het thema ‘Ruimte voor Geloof’. Het woord ruimte biedt meteen al mooie mogelijkheden: je mag de vrije ruimte innemen, precies die ruimte die jij nodig hebt voor jouw geloof. Maar ook: een speciale ruimte waarin

je je geloof kan belijden. Een heilige ruimte zoals een tempel of kerk, een stiltekamer met een altaar of zoals bij het Joodse Volk tijdens de uittocht door de woestijn: een tent. Er is veel over te doen, tegenwoordig, over dat geloof. Het wordt ingewikkeld gemaakt. Mensen maken er ruzie over. Oude pijn wordt ingezet om elkaar opnieuw pijn te doen. Vijanden lijken elkaar te koesteren, bondgenoten worden tegen elkaar uitgespeeld in plaats van de zo broodnodige gebaren van verzoening. En ondertussen let niemand meer op zijn eigen geloof van het hart... Diep van binnen. Tijd om daar eens volop aandacht aan te besteden. In de Duif zijn we er ons van bewust dat we niet precies hetzelfde denken en voelen als het op God aankomt. Dat verwachten we ook niet van elkaar en dat willen we ook niet opgedrongen krijgen. Voor sommigen is God een dagelijkse vriend of een bijzondere leraar. Voor anderen een bron van Liefde of de lucht die je inademt. Weer anderen houden het op een onpersoonlijke hogere macht die je kan aanroepen met en ook zonder woorden. We lezen vandaag “de verheerlijking van Jezus” waarin Jezus met drie leerlingen in gebed de berg Tabor op gaat. Hier op deze plek heeft hij de ruimte om met God te praten en komen Elia en Mozes hem in een visioen tegemoet. De 2e lezing is het “Lied van Gij en ik” van onze huisdichter Huub Oosterhuis. Al lezende zien we die oneindig boeiende relatie met God ... Over ruimte gesproken. Ook in de andere liederen van vandaag kom je dat tegen. Zo zingen we nog een verlaat adventslied (Neerdalen) Ik hoop dat we daar met elkaar van kunnen genieten en dat het je inspireert. Laten we nu eerst stil worden in onszelf en onze gedachten met rust laten. Zoals we hier zitten vanochtend in dit hier en nu. We hoeven niets te doen, allen maar te zijn.

Gebed om stilte

Wij bidden U, God, om in onszelf
een stem van stilte te mogen horen
zodat ons zwijgen zich mag vullen
met uw ondoorgrondelijke aanwezigheid.
Doorbreek onze woordenstroom
onze gedachten die ons beheersen.
Maak ons leeg en ontvankelijk
zodat er ruimte is voor uw stilte,
die sprekender is dan onze woorden.
Amen

Lied: Neerdalen als dauw

tekst H. Oosterhuis, naar Rorate Coeli

1e lezing Lucas 9 28 – 36 (Op de berg van de verheerlijking)

Ongeveer acht dagen nadat hij dit had gezegd ging hij met Petrus, Johannes en Jakobus de berg op om te bidden.

Terwijl hij aan het bidden was, veranderde de aanblik van zijn gezicht en werd zijn kleding stralend wit. Opeens stonden er twee mannen met hem te praten: het waren Mozes en Elia, die in hemelse luister verschenen waren. Ze spraken over het levenseinde dat hij in Jeruzalem zou moeten volbrengen. Petrus en de beide anderen waren in een diepe slaap gevallen. Toen ze wakker schoten, zagen ze de luister die Jezus omgaf en de twee mannen die bij hem stonden. Toen de mannen zich van hem wilden verwijderen, zei Petrus tegen Jezus: ‘Meester, het is goed dat wij hier zijn, laten we drie tenten opslaan, een voor u, een voor Mozes en een voor Elia,’ maar hij wist niet wat hij zei. Terwijl hij nog aan het spreken was, kwam er een wolk aandrijven, die een schaduw over hen

wierp; ze werden bang toen de wolk hen omhulde. Er klonk een stem uit de wolk, die zei: 'Dit is mijn Zoon, mijn uitverkorene, luister naar hem!' Toen de stem verstomd was, was Jezus weer alleen. Ze zwegen over het voorval en vertelden in die tijd aan niemand wat ze hadden gezien.

Lied: Wij zullen kennen zoals wij gekend zijn *H.Oosterhuis/A.Oomen*

2e lezing - Van Gij en ik

H. Oosterhuis

Mijn God, ik weet niet wie Gij zijt
maar wel dat Gij niet zijt een God
naar mensentrant.

Ondenikbaar beeldloos Gij, niet-Gij
als gij en ik in mensentaal –
toch ik en gij.

Gezegend Gij wiens wezen is
dat ik U niet doorgronden kan
en Gij mij wel.

Die zo zijt dat geen naam u past
en alle licht een verre schijn
goud klatergoud.

En alles niets. Een stameling
van stomheid zijt Gij in mijn mond
als ik U zing.

Maar niets of alles, eeuwig nu
zijn onvervreemdbaar Gij in mij
en ik in U.

Overweging

Als je bezig bent met wat je gelooft ... dan is dat een innerlijk en een individueel proces. Een mooi maar ook eenzaam avontuur van de ziel of misschien wel een heuse zoektocht. Een persoonlijk groeiproces waarin je jouw levenservaring afvraagt of dit "alles" is. Maar aan wie vraag je dat? Kan je daarover met God praten eigenlijk? Ook als je denkt dat hij niet een persoonlijke God is? Of als je niet weet wie hij is? En terwijl je weet dat je deel uitmaakt van een veel groter geheel ben je je daar niet altijd bewust van geweest. Maar toch, er komt een dag waarop je in een onbewaakt ogenblik geraakt wordt door iets wat lijkt op een grote Liefdesbron. Iets onzichtbaars, dat zich bij jou aandient. Als je er meer van wil onderzoeken blijkt het een kracht te zijn die zelfs oude wonden kan genezen. Als we deze kracht nu eens zouden gebruiken om een leefbare wereld te maken... Over dat geloof wil ik het vandaag hebben.

Broodnodig

Geloof speelt zich af op vele plaatsen. In de dak en thuislozenopvang en bij de vluchtelingen is het broodnodig: Geloof in de opbouwende kracht van mensen. Geloof in het overbruggen van verschillen. Geloof in verzoening en samen op weg. Overal waar mensen hun houvast willen verstevigen of waar ze zich kwetsbaar voelen en hulp nodig hebben is geloof nodig. Waar grote levensvragen op je pad komen. Vragen over dood en leven. We hebben het nodig

om met vertrouwen in het leven te staan. Je kunt Heilige teksten lezen en Godshuizen bezoeken. Er is geloofstaal en geloofs-muziek. Er is Heilig water en heilig brood om te delen met elkaar. En wij mensen zijn er! Met ons hart als levensbron, wat we verbinden aan het hart-groter-dan-ons-hart. Over dat geloof wil ik het vandaag hebben.

Vrije wil

Wij mensen hebben een vrije wil, dus wij kunnen zelf kiezen of wij ons aan die Diepere Liefde willen geven. Zonder ons verstand te verliezen en zonder onze eigenheid kwijt te raken. Wie nieuwsgierig is geworden gaat er naar op zoek. Wie wanhopig is kan erom vragen of smeken zelfs. Je kunt het vinden als je jezelf er ontvankelijk voor maakt. Gooi de ramen open! Misschien zoek je daarvoor graag de stilte op, of zing je op de fiets of wandel je in de natuur. Maar ook door je te verdiepen in het Woord in de teksten die wij in de Bijbel tot onze beschikking hebben. Ondanks een pijnlijke geschiedenis met religie en ondanks een wereld in de war met zoveel mensonterende uitwassen. Het geloof is een verborgen schat van prachtige energie die in mensen en tussen mensen zich beweegt. “Zo roepen wij uit wirwar te voorschijn een weg, een lichtgestalte uit dromen en schaduw van dood” Over dat geloof wil ik het vandaag hebben.

Mozes en Elia

Al tijdens het gebed op de berg verandert zijn gezicht. De bezorgde rimpel is verdwenen, zijn gezicht straalt. Zijn gestalte verandert in een schitterende figuur in het wit gekleed. Twee lichtwezens komen Jezus tegemoet en ook Petrus herkent meteen Mozes en Elia. Mozes die ook 40 dagen lang de berg Sinaï was opgegaan toen hij als leider van het joodse volk onderweg door de woestijn het niet meer wist. Hij ging de berg op om met God te praten. En hij kreeg de tien geboden mee die de richtlijnen werden voor zijn volk. En Elia: die zo vurig kon bidden dat het drie jaar ophield met regenen, Elia, die mensen van ziekten kon genezen en een dode zoon het leven teruggaf. Elia ging naar de berg Horeb om te bidden en met God te praten en kreeg daar zijn opdrachten te horen. Elia is de profeet voor wie we naar goed Joods gebruik een plek aan tafel vrijhouden bij het Seidermaal, omdat hij elk moment binnen kan komen. Hij voelt een beetje als een oud familielid, alsof we hem zullen herkennen We kijken zelfs af en toe naar de deur die een stukje openstaat, om te kijken of hij er al aan komt.... Elia had namelijk beloofd om weer op aarde te komen als de Messias zou komen. En de wezens van Mozes en Elia komen Jezus als wijze oude voorvaders en collega-profeten raad geven en troosten. Ze laten hem zien wat zijn lot is, wat zijn eindbestemming is en dat hij die weg moet gaan om zijn taak te kunnen oppakken die daarna op hem wacht. Wat een enorme bevestiging krijgt Jezus daar om te luisteren naar wie en wat hij in zijn essentie is: die stralende verheerlijkte gestalte. “Jij bent mijn Zoon. Jij bent Hij is mijn uitverkorene. Luister naar hem.” En Jezus gaat naar Jeruzalem en aanvaardt daar zijn lot. Hij zal dwars door de dood en de duisternis heen gaan. Dat is kennelijk voor hem de weg om zijn essentie te bereiken. En zo is hij voor ons beschikbaar gekomen. Als verlichte meester, als genezer, als licht der wereld, als vriend en als herder en nog veel meer. Tot op de dag van vandaag. Ieder uur van je leven.

Zachte kracht

Als jij vandaag de berg op zou gaan om je levensvragen met God te bespreken... wat zou je bidden? En welk visioen zou je te zien krijgen?

Misschien komt er een zachte kracht neerdalen als ‘dauw uit de hemel’. Het geeft je het gevoel dat je in je essentie gekend bent en dat er een nieuw leven begint. Hoor je de zachte stem van Gods wezen die jou doorgronden kan en jou ten volle kent? “Zij is mijn uitverkorene. Luister naar haar!” Luister naar de stem van je diepste wezen, is wat hij je

vertelt. En zie je in je visioen hoe al die anderen vanuit hun kern durven te leven? En als je van die berg bent afgekomen, kijk dan eens om je heen zonder oordelen in de ogen van al die anderen die er vandaag zijn.

Laten wij met elkaar en ieder individueel ook iedere keer opnieuw geloven in de kracht van dit prachtige visioen waar wij voor leven en wat wij dagelijks bij ons dragen. Dan krijgt het de plaats die het verdient. Een kracht van vrede en liefde, die ik graag God noem, van waaruit je leeft en waar je mee kan samenwerken zodat je een heel mens bent, niet beklemd, maar “bestemd en beziel”. En zo gaan wij dan de wereld in. Moge het zo zijn.

Stilte en pianospel

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in Jou, God, bron van mijn bestaan.
Jij bent het tot wie ik steeds weer spreek vanuit mijn binnenste,
die mij steeds nieuw maakt,
zacht om te stromen en krachtig om te staan
in het leven.

Ik geloof in Jezus Christus
die mensen groot maakt, nodig heeft,
die ja zegt tegen mensen in vertwijfeling en angst,
die laat zien dat genezing en bevrijding mogelijk zijn,
die uitnodigt om ons hart te openen en ons leven te delen.

Ik geloof in de Geest van God
die mijn diepste zelf levend houdt,
het verlangen al het levende te ontmoeten,
die me kracht geeft te inspireren
en gevoel voor wat stroomt en licht geeft.

Ik geloof in een gemeenschap
waarin mensen het leven toevertrouwen
aan zichzelf, aan elkaar en aan Jou, Onnoembare.

Dienst van de Tafel

Intenties, opgeschreven in het groene boek

Tafelgebed

H.Oosterhuis/B.Huijbers

voorzang:

Die naar mens'lijke gewoonte
met een eigen naam genoemd werd
toen hij in een ver verleden
werd geboren, ver van hier,

allen:

die genoemd werd: Jesjoe, Jezus,
zoon van Jozef, zoon van David,

zoon van Jesse, zoon van Juda,
zoon van Jacob, zoon van Abram,
zoon van Adam, zoon van mensen,
die ook zoon van God genoemd wordt,
heiland, visioen van vrede,
licht der wereld, weg ten leven,
levend brood en ware wijnstok,
die, geliefd en onbegrepen,
werd bewaard in taal en teken
als een eeuwenoud geheim,
als een wachtwoord doorgegeven,
als een vreemd vertrouwd verhaal,
die een naam in mijn geheugen,
die de stem van mijn geweten,
die mijn waarheid is geworden:
hem gedenk ik hier en noem ik,
als een dode die niet dood is,
als een levende geliefde,
die gekozen heeft te leven
voor de armsten van de armen,
helpman, reisgenoot en broeder
van de allerminste mensen,
die, ten dage dat hij rondging
door de dorpen van zijn landstreek,
mensen aantrok en bezielde,
hen verzoende met elkaar,
die niet steil en ongenaakbaar,
niet hooghartig, als een heerser,
maar in knechtsgestalte leefde,
die zijn leven voor zijn vrienden

voorzang:

prijsgaf, door een vriend verraden,
die, getergd tot op het kruis,
voor zijn vijand heeft gebeden,
die, van God en mens verlaten
is gestorven als een slaaf,

allen:

die gestrooid is in de akker
als het kleinste van de zaden,
die daar wacht een lange winter
in de stilte van de dood,
die als graan geoogst zal worden,
die als brood gedeeld wil worden
om in mensen mens te worden,
die, verborgen in zijn god,
onze vrede is geworden,
onze ziel tot rust gekomen,
die ons groet vanuit zijn verte,

die ons aankijkt van dichtbij,
als een kind, een vriend, een ander,
hem gedenk ik hier, hem noem ik
en beveel hem bij je aan,
als je levende geliefde,

voorzang:
als de mens die naast je is.

Nodiging

Hier, in het hart van onze viering in De Duif breken we brood en delen we wijn.
Dit doen we als teken van bereidheid tot gemeenschap over alle oordelen en verwachtingen heen. Door te breken en te delen tonen we onze bereidheid om onze aandacht, levenskracht en geld of goed te delen met elkaar en met hen die geen deel van leven hebben.
Laat ons samenleven vanuit het visioen van een wereld waar ieder aandachtig is en ziet, waar ieder aandachtig wordt gezien, en waar voor ieder brood genoeg is en liefde.
Laten wij brood en wijn en liefde zijn voor elkaar.
Voel jij je hierdoor aangesproken, kom dan naar voren, wie of wat je ook bent, want alles staat klaar.

Breken en delen

Lied: Niemand heeft U ooit gezien

H.Oosterhuis / A.Oomen

Gedachten bij het thema

Lida Alberse

Tja, die Petrus zou wel even drie tenten opslaan voor Mozes, Elia en Jezus. Maar hij wist niet wat hij zei. Maar hij geloofde wel in het visioen dat zich voor zijn ogen afspeelde.
Is er vandaag nog ruimte voor geloof in zo'n visioen of vieren rationaliteit en cynisme hoogtij? Is er nog ruimte voor geloof in ons leven en wordt die ons door onze omgeving gegund?

Lieve God,

Veranker in mij het geloof in U en Uw Zoon Jezus, wiens leven mij tot voorbeeld zou moeten strekken. Ik geloof in de Geest die troost en verlicht.

Ik geloof, Heer, kom mijn ongelooft te hulp.

(Marcus 9:24)

Voorbeden

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd;
uw koninkrijk kome;
uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.

Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen.

Informatie en mededelingen

Slotlied: Ik zal in mijn huis niet wonen

H.Oosterhuis / A.Oomen

Zegenbede

Moge Gods liefde ons omgeven,
zijn trouw ons dragen en
zijn vrede ons hart vervullen,
bij al ons streven God en de mensen van dienst te zijn.
Amen.

